

Arrest

nr. 85 455 van 1 augustus 2012
in de zaak RvV x / II

In zake: x

Gekozen woonplaats: x

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat x, die verklaart van Congolese (D.R.C.) nationaliteit te zijn, op 14 maart 2012 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, van 20 juli 2011 tot weigering van afgifte van een visum.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 16 maart 2012 met refertenummer REGUL x.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 25 mei 2012 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 13 juni 2012.

Gelet op de beschikking van 20 juni 2012, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 11 juli 2012.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter C. BAMPS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat S. LAMBRECHT, die *loco* advocaat I. GILAIN verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat E. MATTERNE die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 13 juli 2011 dient de verzoekende partij, van Congolese nationaliteit, een aanvraag in om een visum kort verblijf (type C).

Op 20 juli 2011 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris de beslissing tot weigering van de afgifte van een visum kort verblijf. Deze beslissing wordt op 25 juli 2011 aan de verzoekende partij ter kennis gebracht.

Dit is de bestreden beslissing, waarvan de motieven luiden als volgt:

“Commentaar:

Weigeringsmotieven zie echtgenoot ref.5637.

Motivatie

Wettelijke referenties:

Het visum wordt geweigerd op basis van artikel 32 van verordening (EG) nr. 810/2009 van het Europees Parlement en de Raad van 13 juli 2009 tot vaststelling van een gemeenschappelijke code

Het doel en de omstandigheden van het voorgenomen verblijf zijn onvoldoende aangetoond

**Ontbreken officieel bewijs familieband.*

**Invitatiebrief/ uitnodiging onvoldoende expliciet*

**Ontbreken van toelating om terug te keren naar het land waar de visumaanvraag werd ingediend gedurende ten minste 3 maanden na het verstrijken van het visum.*

**Twijfels omtrent de geloofwaardigheid van de voorgelegde documenten*

geboorte- en huwelijksakte

**Geen bewijs van een legale winstgevende beroepsactiviteit van de aanvrager.*

Betrokkene zou landbouwer zijn; geen bewijs geleverd.

U heeft niet aangetoond over voldoende middelen van bestaan te beschikken, zowel voor de duur van het voorgenomen verblijf als voor de terugreis naar het land van herkomst of verblijf, of voor doorreis naar een derde land waar u met zekerheid zal worden toegelaten, of in de mogelijkheid te verkeren deze middelen legaal te verkrijgen

**Tenlasteneming ontvankelijk en geweigerd ; de garant is onvoldoende solvabel om betrokkene ten laste te nemen rekening houdend met zijn voorgelegde inkomsten en het aantal personen ten laste. Gezien de familieband niet werd bewezen, wordt de volgende berekening toegepast: 1.000 euro (basis) + 200 euro (per uitgenodigde persoon) + 150 euro (per persoon ten laste)*

**Geen bewijs van voldoende bestaansmiddelen van de aanvrager.*

U heeft niet aangetoond dat er een toereikende en geldige medische reisverzekering is afgesloten

Uw voornemen om het grondgebied van de lidstaat vóór het verstrijken van het visum te verlaten kon niet worden vastgesteld.

**Geen of onvoldoende garantie op terugkeer naar het land van verblijf gezien betrokkene niet afdoende kan aantonen dat hij over voldoende en regelmatige inkomsten beschikt uit een legale winstgevende activiteit.*

**Geen of onvoldoende garantie op terugkeer naar het land van verblijf gezien betrokkene geen of onvoldoende bewijs levert van voldoende bestaansmiddelen (pensioen, uitkeringen, huuropbrengsten etc.).”*

2. Over de ontvankelijkheid

2.1 Overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: vreemdelingenwet) kan de vreemdeling slechts beroepen voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen brengen als deze doet blijken van een benadeling of een belang.

Uit de parlementaire voorbereiding van de wet van 15 september 2006 tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen blijkt dat het de uitdrukkelijke wil van de wetgever is dat de procedure van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen zoveel als mogelijk aansluit bij die welke geldt voor de Raad van State. Dienvolgens kan voor de interpretatie van de verschillende begrippen en rechtsfiguren worden teruggegrepen naar die welke thans bij de Raad van State wordt aangewend (*Parl.St. Kamer, 2005-2006, nr. 51 2479/001, 116-117*).

Volgens vaststaande rechtspraak van de Raad van State moet het belang persoonlijk, rechtstreeks, actueel en geoorloofd zijn (*RvS 4 augustus 2005, nr. 148 037*).

Opdat de verzoekende partij een belang zou hebben bij de vordering volstaat het niet dat zij gegriefd is door de bestreden rechtshandeling en dat zij nadeel ondervindt. De vernietiging van de bestreden beslissing moet aan de verzoekende partij bovendien enig voordeel verschaffen en dus een nuttig effect sorteren.

Bovendien dient erop gewezen te worden dat het actueel karakter van het belang inhoudt dat het belang moet voorhanden zijn zowel op het ogenblik van het indienen van het beroep tot nietigverklaring als op het tijdstip dat de Raad uitspraak doet over het beroep (J. BAERT en G. DEBERSAQUES, Raad van State, Afdeling Administratie (2. Ontvankelijkheid), in Administratieve Rechtsbibliotheek, Brugge, Die Keure, 1996, nr. 254).

2.2. Uit de visumaanvraag van 13 juli 2011 blijkt dat het visum kort verblijf door de verzoekende partij werd aangevraagd om van 15 augustus 2011 tot 28 november 2011 in België te verblijven. Gelet op het feit dat deze periode in het verleden ligt, wijst de Raad erop dat een eventuele nietigverklaring van de beslissing tot weigering van de afgifte van een visum kort verblijf voor de verzoekende partij geen nut oplevert, gezien de gemachtigde van de staatssecretaris, wanneer hij ten gevolge van de nietigverklaring een nieuwe beslissing zou moeten nemen, niets anders kan dan vaststellen dat de periode waarvoor het visum kort verblijf aangevraagd wordt, in het verleden ligt en dat voor het verleden geen visum kan uitgereikt worden.

Er dient erop gewezen dat overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de vreemdelingenwet middels een beschikking aan de verzoekende partij de grond meegedeeld werd waarop de kamervoorzitter zich steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan verworpen worden. *In casu* wordt in de beschikking met betrekking tot het door de verzoekende partij ingestelde beroep als grond tot verwerping het volgende gesteld: *“Het beroep is gericht tegen een beslissing tot weigering van een visum kort verblijf. De periode waarvoor het visum werd gevraagd is verstreken, bijgevolg heeft de verzoekende partij geen belang bij haar beroep”*. Door een verzoek tot horen in te dienen, maakt de verzoekende partij kenbaar dat zij het niet eens is met deze in de beschikking opgenomen grond (zij wordt overeenkomstig artikel 39/73, § 3 van de vreemdelingenwet immers geacht met deze grond in te stemmen wanneer zij niet vraagt gehoord te worden). In dit kader dient te worden benadrukt dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog zijn visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, *Parl.St.* Kamer, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25, 26) en dit verzoek zodoende niet mag beschouwd worden als een bijkomende memorie.

Op 13 juni 2012 diende de verzoekende partij een verzoek tot horen in. Naar aanleiding van dit verzoek tot horen, wordt ter terechtzitting van 11 juli 2012, middels het verwijzen naar de aan de verzoekende partij toegezonden beschikking in toepassing van het artikel 39/73 van de vreemdelingenwet, uitdrukkelijk gevraagd wat haar standpunt ter zake is. De verzoekende partij stelt dat er nog steeds belang is aangezien de verzoekende partij nog steeds naar België wenst te komen. Zij situeert haar belang in het volharden.

Daar waar de verzoekende partij ter terechtzitting van 11 juli 2012 slechts stelt te volharden in haar inleidend verzoekschrift omdat zij nog steeds naar België wenst te komen, zonder dat zij daadwerkelijk haar opmerkingen aangaande de in de beschikking opgenomen grond formuleert, dient erop gewezen, dat zij hierbij dan ook in het geheel niet ingaat op voormelde in de beschikking aangevoerde grond betreffende het door haar ingestelde beroep. Zodoende dient te worden aangenomen dat zij deze grond tot verwerping niet betwist. Bij het zonder meer volharden in haar inleidend verzoekschrift kan aldus bezwaarlijk afbreuk worden gedaan aan voormelde in de beschikking aangevoerde grond.

De verzoekende partij heeft derhalve geen belang bij de vernietiging van de thans bestreden beslissing tot weigering van afgifte van een visum kort verblijf.

Het beroep tot nietigverklaring is onontvankelijk.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1.

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 175 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op een augustus tweeduizend en twaalf door:

mevr. C. BAMPS, kamervoorzitter,

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT, griffier.

De griffier, De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

C. BAMPS